

GONDA is een verkorting van HILDEGONDA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Hild' = 'strijd' of 'bescherming in de strijd' (vgl. 'held' of 'schild');

2] 'Gond' = 'strijd'.

Dus 'Bescherming in de strijd'; of 'strijdende strijdster'.

*

Hildegonda van Schönau o.cist., Duitsland; † **1187** (of 1188); **Feest 20 april**.

*

Legende

Rond 1182 maakte een rijke inwoner van de Duitse stad Neuss zich op voor een pelgrimsreis naar Jeruzalem. Hij wilde God gaan bedanken, dat hij enkele jaren terug na lang bidden en smeken nog kinderen had gekregen: een tweeling, Hildegonda en Agnes. Daarbij had hij beloofd, dat hij de kinderen zou opvoeden in vroomheid en godsvrucht. Weliswaar was zijn vrouw gestorven kort nadat hij zijn beide dochters op de naburige kloosterschool had gedaan. Toch wilde hij zijn belofte aan God nakomen. Hij had besloten de oudste van de twee dochter mee te nemen. Omdat reizen in die tijd een gevaarlijke onderneming was, kleepte hij het twaalfjarige meisje aan als jongen en gaf haar de naam Jozef.

Onderweg overleed de vader. Vlak voor zijn dood had hij haar overgedragen aan de zorgen van zijn meest betrouwbare bediende. Maar zodra het schip ergens afmeerde ging de man er met het geld vandoor, dat hem was toevertrouwd. Er zat voor het arme kind niet anders op dan te gaan bedelen.

Na lange tijd kwam daar een landgenoot voorbij, die ook een pelgrimsreis ondernam. Hij kreeg medelijden met de jongen en nam hem mee. In Jeruzalem ging Jozef werken in een herberg dichtbij de tempelberg. Zo had hij eten en onderdak.

Tenslotte reisde hij met een landgenoot terug zijn vaderland. In Keulen ontmoette hij een meester, die belangrijke brieven naar de paus van Rome moest brengen en een ervaren reisgezel goed kon gebruiken. Uit voorzorg werden de brieven in de wandelstok gerold, die op zijn tocht gebruikte. Zijn meester was te paard en reed telkens een stuk vooruit. Zo kwam het dat er plotseling een man voor Jozef stond, die hem vroeg even op zijn zak te passen. Hij was nog niet verdwenen of er doken andere mannen op, die hem van diefstal beschuldigden: die zak was van hen. Ze sleepten hem voor de rechter in Augsburg. Toen het er naar uitzag, dat hij ter dood veroordeeld zou worden, probeerde hij zijn onschuld te bewijzen door de brieven in zijn wandelstok te laten zien. De rechter geloofde zijn verhaal en liet op grond van Jozefs signalement de ware dief opsporen. Voor alle zekerheid onderwierp hij de twee beklagden aan de vuurproef: ze moesten blootsvoets over gloeiende ijzers lopen. Jozef deed het zonder een centje pijn, terwijl de ander lelijke brandwonden opliep en het uitschreeuwde van de pijn: die was dus schuldig.

Nadat de brieven de paus waren bezorgd en Jozef weer in Duitsland was teruggekeerd, wilde hij de belofte van zijn vader nakomen: een vroom leven leiden. Tezamen met een vriend, Eberhard, trad hij in het cisterciënzer klooster van Schönau en werd een voorbeeldig monnik. Maar met het verstrijken van de tijd begon hoe langer hoe meer Hildegonda's geweten te knagen. Was haar leven eigenlijk niet één lange leugen? Wat, als het ooit zou komen, dat zij als vrouw leefde temidden van allemaal mannen, die zich met hart en ziel aan God wilden toewijden: 'Misschien is het toch maar het beste, als ik er stilletjes vandoor ga?'

Toen werd broeder Jozef ernstig ziek. Ondanks de liefdevolle verpleging konden ze haar niet redden. Vlak voor zij stierf sprak zij tot de monniken die om haar heen stonden: 'Na mijn dood zullen jullie een groot geheim ontdekken.' Toen ze hun medebroeder aflegden, ontdekten de monniken zijn geheim. Maar haar vrees, dat zij voor een bedriegster zou worden aangezien, kwam in het geheel niet uit. Integendeel, de monniken waren onder de indruk van het feit, dat het meisje zich vanaf haar twaalfde met zoveel heldenmoed door de moeilijkheden had heengeslagen. Temidden van dat alles was ze trouw gebleven aan de belofte van haar ouders: dat ze een vroom godsdienstig leven zou lijden. Dat had ze op haar eigen originele manier gedaan!

*

Er zijn nog enkele heiligen die Hildegonda heten.